

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nonii Marcelli Saiae A Roccha Gloriosa in septem Daudicos Psalmos pœnitentiales vulgò appellatos Oratoriæ Paraphrases

Saia, Nonio Marcello

Parisiis, 1558

In Qvintvm Poenitentialem Psalmum oratoria Paraphrasis 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31647

*inter muros ciuitatis huius firmiter per-
manere: da mihi mitissime domine in-
ter eiusdem ciuitatis ciues te faeliciter
videre, videndo amare, & amado gau-
dere, & ita meipsum acceptum tibi sa-
crificium, & holocaustū coram offerre,
Qui viuis, & regnas in seculorum se-
cula Amen.*

IN QVINTVM

POENITENTIALEM

Psalmum oratoria

Paraphrasis 5.

*Domine Iesu Christe qui
verus rex gloriae existis re-
ctorque illius sanctae super-
naeque ciuitatis Hierusalem
ad eam nimirum tecum peruenire de-
sidero, hic enim ciuitatem permanētem
non habemus sed futuram illam per-
quirimus ad quam ingredi festinare*

E 2 cum

cum deuotione debemus : hanc itaque toto affectu desiderans ad eamque festinans suspirando clamare, & clamando suspirare compellor, & dicere.

Psalm. 101.

Domine exaudi orationem meam, & clamor meus ad te veniat. Cōgruit mihi domine ut ego tanquam pauper, & inops in via presentis miseria, diues in caelestis gloria patria fiam feruentiq; desiderio anxier, precemque meam in conspectu tuo humiliter effundam, ideo Domine exaudi orationem meam, & clamorem meum, iam enim propter magnam animi anxietatem oratio mea in clamorem creuit, orans igitur clamo, Heu me quia incolatus meus prolongatus est, heu me quia nimis in via afflictus sum, & à patria elongatus, quare Non auertas faciem tuam^a oro in quacunque die tribulor & inclina ad me aurem tuam, & insuper, In quacunque

^a Benigno nos vultu aspicit Deus cum boni sumus, truci verò, aut nullo penitus cum mali.

cunque die inuocauero te veloci-
 ter ^b exaudi me, quia coram te do-
 mine oro, & ad te Deus meus clamo:
 da mihi igitur, & non auertas faciem
 tuam, concede mihi aurem tuam, osten-
 de, inquam faciem tuam non irritam
 sed placidam per veram clementiam
 tuam accommoda aurem non contra
 me indignatam sed per misericordiam
 tuam ad me inclinatam. Scio enim do-
 mine quòd utique veluti oro libenter
 faciem, & aurem dabis, nisi peccato-
 rum nubes mihi obsistat, & iniquorum
 orationibus obstet. Tu igitur rumpe nu-
 bem, & effunde contra eum vultus tui
 lumen, & sic non auertes faciem tuam,
 & aurem tuam non declinabis à me
 orationibusq; & clamoribus meis, sed
 à peccatis, & iniquitatibus meis ut
 illas auertas concupisco, & quoniam
 te vehementer clamo, & inuoco velo-
 citer exaudi me, quia non terrena sed

b Maxima
 quidem peric-
 cula, maximã
 praesidii cea-
 leritatem pos-
 stulant, omnis
 quippè mora
 periclitanti
 longa esse so-
 let, & quan-
 doq; letalis.

E 3 quasi

*quasi celestis celestia opto, cui desiderio
 adhuc (te loquente) permittis ut lo-
 quar, Ecce adsum, nec immeritò, nam
 instanter velocitèrque exaudiri peto,
 & aegritudinis, ac doloris mei magni-
 tudinem quæ tanta est ut omnem vi-
 gorem absumat faciátque ætatem meã
 subitò consumi & fumi instar euane-
 scere: quia Defecerunt sicut fumus
 dies mei, Sicut enim vento fumus
 dispergitur, ita dies vitæ meæ deficiunt,
 & velut umbra anichilantur, Et ossa
 mea sicut cremium aruerunt,
 Non modò vires corporis sed animæ
 quæ ossa dicuntur quia in eis principa-
 liter interior fortitudo mea consistit,
 sicut cremiũ arescentes contractæ sunt,
 & velut in frixorio confictæ, fortitu-
 do quippè animi mei à peccati recorda-
 tione, & iudicij timore, quasi fricta cõ-
 trahitur: ecce ergo domine, ecce pauper-
 tatem meã qua anxior: ecce tribulatio-
 nem*

nem quam patior: ecce dolorem quo concutior, & affligor: ecce domine qualiter percussus sum vt fœnum^c, quia^c omnis caro fœnum, & veluti fœnum viret, & percussum facilem sentit iniuriam, sic caro mea in iuuentute virēs senectute aut infirmitate percussa, & morte succisa arescens deficit, & ad terram decidit: & cor meum sterilitate peccati ventōque superbiæ ardet, & arefactum ad terrena procidit. Sed unde hoc mihi? Quia oblitus sum comedere panem meum, id est custodire Dei præceptum, quod quidem spirituale meum nutrimentum est, de quo bene dicebatur, Non ex solo pane viuit homo, sed ex omni verbo quod procedit ex ore Dei. Heu miserum quia hunc panem, panem inquam verum qui de celo descendit comedere oblitus sum, quare oblitus? quia nimis ad terrena intentus neglexi ca-

^c Flos quidē aut herba à fœnifecis incisa perlans guescit illicò, & arefcit, sic est vita hominis, sic est cor humanum in pectore maxime exagitato præ dolore cura & anxietate, atque id magis si cibo abstinet.

lestia, & ideo A voce gemitus mei
adhæsit os meum carni meæ, quia
enim celestium oblitus, & terrenorum
meorum non pro spiritualibus, sed pro
temporalibus gemebam propterea à vo-
ce gemitus mei, id est desiderij inordi-
dinati adhesit os meum carni meæ, id
est vox gemitus oris mei adhesit car-
nali meæ affectioni, vel principalis for-
titudo virium animæ meæ, quæ ratio
est, adhesit carni meæ sensualitatis sci-
licet consensit: nunc verò iam de me (te
propinante) alter fieri cupiens non pro
terrenis sed pro æternis gemere concu-
pisco, & cum Propheta dicere, Renuit
consolari anima mea, & annos æ-
ternos in mente habui. Sed quomo-
do hæc fieri possunt? sanè te domine iu-
uante, & tui tuorumque æternorum
bonorum contemplatione, & si huius
seculi seculariumque viventium homi-
num conuersationem fugiam, & eli-
gam

gam abiectus esse in domo Dei mei magis quam habitare in tabernaculis peccatorum, & sic similis fiam sancto tuo Davidi qui ait: Similis factus sum pellicano^d solitudinis, & sicut nicticorax in domicilio, & iterum, Vigilavi, & factus sum sicut passer solitarius in tecto. O magnum breuibus in verbis mysteriū, tres aues, & tria loca hic distingui videntur, tres aues, inquam, Pellicanus, Nicticorax & passer in tecto: Pellicano soli, & vagæ aui quæ in solitudine habitat heremite comparantur, Nicticoraci verò in domicilio habitanti illi assimilantur qui à publico loco remoti non heremo vagi sed uno in loco uniti viuunt, dicentes, Ecce quàm bonū, & quàm iucundum habitare fratres in vnum. Passeri verò in tecto solitario vnicus ille comparatur qui hominum societate non egens sed soli Deo vnitus viuens

^d Sola enim peccata atq; in Deum iniuria id merito sibi vendicant quippe quæ cum maxima sunt hominem prorsus obbrutescere faciunt, in aliamque ferè vertunt speciem.

uiuens ad altáque virtutum tecta fugiens, ubi à vitiorum laqueis tutus asserit cum exultatione, Vnam petij à domino, hanc requiram vt inhabitem in domo domini, nec solum in domo sed in altiori loco, in ipso domino Deo meo: ipse est ergò qui habitat in adiutorio altissimi in protectione Dei celi commorabitur, ipse est qui non tantum pro se sed pro alijs vigilat, & pro omnibus vigilans orat ut à mundi, carnis, & diaboli laqueis (te adiuuante Deo, & protegente) liberentur. O utinam ego miser, & peccatorum laqueis inuolutus ijs auibus similis efficiar, & tecum sim à seculi sollicitudine fugiens, & in solitudine maneam ne in tabernaculis peccatorum residens cum peruersis peruersus fiam. Nam tota die exprobrabant mihi inimici mei, peruersi sunt, & ideo inimici, ipsi enim tanquam peruersi continuo exprobrant
mih

mihi fama mea detrahentes. Et qui
 laudabant me, non corde, sed ore fi-
 ctè publiceq; adulando Aduersum
 me iurabant, falso proditoriè & a-
 uarè conspirando, adeo quod hostium,
 & peruersorum contumelijs quotidie
 exagitor, & opprobrijs, ita quod cala-
 mitosum mihi aliquod iurantes impre-
 cantur, sed quare? Quia cinerè tan-
 quam panem manducabam, &
 poculum meum cum fletu misce-
 bam, Ij peruersi videntes (domine
 Deus) me cinerem manducantem, &
 fletu bibentem, id est in statu pœniten-
 tiæ existetem sæpè sæpius irrident cùm
 prius me cum eis seculo fruerer, & per-
 uersè viuerem laudarent sed indè cùm
 cinerem tanquam panem id est pecca-
 torum reliquias pœnitendo consumerè,
 & poculum meum cum fletu id est tem-
 poralem iucunditatem cum pœnitentiæ
 lachrimis iungerem, & miscerem ac cæ-
 lestis

e Asperum
 profectio illud
 est doloris ge-
 nus cum do-
 lorum cumulo
 alius adici-
 tur omnium
 acerbissimus.

lestis patriæ desiderium penitus pro illius
dilatione non sine lachrimarum effusio-
ne tristarer exprobrabant mihi, & con-
tra me iurantes coniurabant: sed unde
fletus iste? A facie iræ indignationis
tuæ, id est ab instantia vindictæ tuæ
in Adam coactæ cum qua non ego so-
lus sed omnes qui ab eodem naturam
trahimus de progenie iniquitatis, & de
peccati massa nati sumus, & omnes
natura filij iræ: ex tua ergo ira, & in-
dignatione procedit quod, Eleuans
allisisti me. Tu qui me alienis eleuasti
ad imaginem me creando tuam in quo
me omnia animalia superare uoluisti,
tu me grauius elisisti in actualis pec-
cati genere cadere permittendo cuius
culpa ad grauissimam ignis æterni mi-
seriam trahit, quam solus homo, & nul-
lum aliud animal pertimescit, quia so-
lus ipse super cuncta eleuatus animan-
tia beatæ vitæ æternæq; gloria parti-
ceps

ceps fieri potest. Heu mihi domine quia
 allisisti me, quia super omnia extollēdo
 deiecisti me, & ad maximam ac vehe-
 mentem deiectionem deuenire permi-
 sisti, nam quæ elata deijciuntur gra-
 uius colliduntur, quare: Dies mei si-
 cut umbra s̄ declinauerunt, & ego sicut fœnum arui, Veh mihi
 domine veh iterū quia dies vitæ meæ
 sicut umbra obscura, & vana quasi in-
 utiles transeunt, & declinando defi-
 ciunt, nec immeritò, quia à te vero Deo
 declinaui, & dies mei declinantes simi-
 les mihi facti sunt, & ego sicut fœnum
 arui, sterilitate culpæ propter defectum
 roris gratiæ, sed quia allisus cecidi iam
 de te confisus per te subleuari cupio:
 iam terrenus ego, & temporalis, ac tem-
 poraliter declinando pertransiens ad te
 confugio, æternus enim es immutabi-
 lisq; ac immutabiliter durando perma-
 nens, & in æternum, ideo tu domine
 æternus

f Nihil vma
 bra inanius,
 ipsa enim eta
 si grandior oc
 cidente sole
 apparet, ma-
 gnitudo tamē
 illa eò propior
 sic nocti quò
 maior vide-
 tur, non secus
 sanè est vita
 hominis.

eternus me temporalem, & veluti umbra transeuntem ad tuam eternitatem eleuando ut salues, & liberares oro, Et memoriale tuum in generatione, & generationem, memoria enim tua per quam nostri in misericordia tua memor es, omni tempore est permansura nec unquam à misericordia deficiet nec promissio tua deerit, quare cum iratus fueris domine contra me misericordia recordaberis, & sic tu Exurgens domine misereberis Syon, Syon enim speculatio interpretatur per quam animam meam intelligere volo qua te Deum nunc per speculum in enigmate speculari nititur: ad me igitur te quarentem ad teque consurgere cupientem tu exurgens, & quasi ei clementer occurrens misereberis eius, te sibi misericordem, adiutorem, & subleuatorem exhibentem, Misereberis, inquam, Quia tempus miserendi eius quia venit tempus.

pus.

pus. Venit enim plenitudo temporis,
& tempus acceptabile ait Apostolus:
quo tempore quia acceptabile est, &
dies salutis verè misereberis animæ
meæ te speculari nitentis, quare? Quo-
niam placuerunt seruis tuis lapi-
des eius, & terræ eius miserebun-
tur, Lapidēs veri animæ meæ sunt fi-
deles & optimi propositi quibus nititur
tibi inherere, & militati Ecclesiæ, quo-
niam seruus tuus sum, & filius ancillæ
tuæ: Fideles, inquam, propositi firmi, &
stabiles in Christiana fide, & spe nihil-
ominus solidi, & in charitate persisten-
tes. Ij nimirum placuerunt seruis tuis,
seruis inquam, id est sanctis tuis Eccle-
siæ triumphantis, qui tibi in tua san-
cta, & caelesti Hierusalem summa cum
libertate seruiunt, ibi enim Deo seruire
regnare est: Ij ergo sancti tibi in tuo re-
gno seruientes, & tecum liberi ibidem
regnantes, Terræ eius miserebun-
tur,

tur, *Miserebuntur inquam terra, id est terrena miseria à qua ipsi quoque remoti, & ad caelestia eleuati nō solum misericordes erunt sed etiam (quia eandem miseriam aliquandò passi, & experti sunt) ut miserearis orabunt: Sed quid inde sequitur? Et timebunt gentes nomen tuū domine, & omnes reges terræ gloriam tuam, gentes, inquam, & reges qui prius nomen tuum timere nescierunt, & demum maiorem esse gloriæ quàm superbiæ potentiam intellexerunt, timebunt nomen tuum, seruos se recognoscentes, & te eorum verum dominum facientes, quare hoc? Quia ædificauit dominus Syon, & Ecclesiam suam magnificauit edificando, & ipsa quæ prius coram gentibus, & regibus in contumelia visa sunt, Videbitur in gloria sua, & quæ prius ab eis superbis contumeliosè persequebatur postea ab eis humilibus*
glo-

gloriosè honorabitur. Sed quare hac
 omnia? quia Respexit in orationem
 humiliū & scilicet Christi fidelium qui
 in eius fide humiliter orabāt ut ecclesie
 suæ, & animæ meæ fœliciter euenirent
 & ideo Non spreuit preces eorū,
 quia non singulariter pro se orabant sed
 generaliter pro fidelium omnium salu-
 te, & hæc utique est oratio perfectio-
 rum: & quoniam non decet ut tot tan-
 tāque beneficia à Deo Ecclesie, & fi-
 delium animabus collata ab homine
 quasi ingrato sileantur, ideò sequitur,
 Scribantur hæc in generatione al-
 tera, ut scripturæ cōmendata firmiter
 teneantur non solū in antiqua gene-
 ratione, & Mosaica lege sed in gene-
 ratione altera scilicet noua generatione
 Christiana, & sic Populus qui cre-
 abitur, id est noua creatione in Chri-
 sto regenerabitur, Laudabit domi-
 num, & non immeritò, Quia pro-
 F spe-

Solēt enim
 pleriq; mortu-
 lium cōtra dia-
 uisæ bonita-
 tis modum, eo
 insolentiores
 esse, ac magis
 tumidi, quo-
 is qui supplex
 est humilis ve-
 stitus est veste,
 aut minus or-
 nato loquitur
 sermone: tua-
 ment enim su-
 percilio no-
 strates proce-
 res in humiles
 spiritu, in de-
 iectos & bo-
 nos.

spexit de excelsa sancto suo do-
 minus de caelo in terram aspexit,
 ô mira benignitas Dei! prospexit de
 caelo, & terram aspexit, Ut audiret
 gemitus compeditorum, humiliũ
 scilicet, & pœnitentium timore Dei
 eiusq; disciplina, quasi quibusdam com-
 pedibus ligatorum: timor enim tuus ô
 domine, & disciplina in pœnitentium
 protectionem, & eorum fortitudinis
 compedes existunt, undè benè Sapien-
 tia dicebat, Audi fili, & ne abiicias
 consilium meum, & infer pedem tuum
 in compedes illius, & erunt tibi in for-
 titudinis protectionem, non solùm ergo
 de caelo prospexit, ut compeditorũ ge-
 mitus audiret, sed Ut solueret filios
 interemptorum, scilicet fideles Chri-
 stianos filios Apostolorum, & Martyrũ
 crudeli interemptione à gentibus, &
 regibus mortificatorum. quid plura? de
 caelo prospexit ut humilium Christia-
 norum

norum

norum gemitus audiret, & vincula sol-
 ueret, & Ut annuncient in Syon
 nomen domini, & fidem Christi à
 quo nominantur, & laudem eius in
 Hierusalem, & sic annuntient ut an-
 nuntiando proficiant: in quo? In con-
 ueniendo populos in vnum, &
 reges seruiant domino, hoc est,
 ut diuersarum populos gentium, & di-
 spersorū reges conuenire faciant in uni-
 tatem fidei Christi, & morum fidelium,
 non ut seruiant mundo carni vel dia-
 bolo, sed ut seruiant domino Deo suo,
 Scriptum est enim, dominum Deum
 tuum adorabis, & illi soli seruias, sed
 quid sequitur? Respondit ei in via
 virtutis suæ, quis est qui respondit?
 quis respōdendo loquitur domino? quis
 in superioribus verbis exprimitur? cui
 respōsio congruat supra eam cōmemo-
 rantur compediti, interempti reges, &
 populi Syon, & Hierusalem, sed quo-

niam singulariter respondit non ad eos qui pluraliter nominantur referri posse videtur, unde unitas pro pluribus, id est tota Ecclesia quæ unica est pro cunctis fidelibus ipsaque tanquam unum corpus pro omnibus membris respondit, inquam, domino gratias agens quod eam prospicere, eam audire, & à vinculis solvere, & eam ad sui nominis laudem excitare eandemque ex varijs populis ad unius Dei seruitium congregare dignatus est, respondit ergo ei non voce sed corde, non lingua sed vita, non in infirmitatis via sed virtutis, & in Christi fidei firmitate quæ fides nostra est cuius virtus in patria minimè est, eius enim obscuritatem vera gratia claritas euacuabit. Respondit ergò Ecclesia domino, & quid dixit? Paucitatē dierum meorum nuntia mihi, Respondit ergò, & orat quasi dicens, ô domine Deus meus quia dixisti quod
Eccle-

Ecclesia permanebit, & tu cum ea usq;
 ad seculi consummationem eris, nuntia
 mihi, & fac me cognoscere ac diligen-
 ter attendere quàm breue quàmq; exi-
 guum hoc durationis meae tempus in
 tua aeternitatis cōparatione fuerit, oro
 ergo ut adueniat regnum tuum cupiens
 huius seculi finem, utq; cito ad regni
 tui beatitudinem perueniam, dierum
 meorum breuitatem desidero ut citius
 ad dierum tuorū aeternitatem transeā,
 quare, Non reuoces me in dimi-
 dio dierum meorum, ^h Ne sinas, ^h Persuasio
 inquam, me ab aeternorum desiderio re- ^{ca est peri-uo-}
 uocari, & temporalium curae inhæerere ^{losissima, cum}
 in dimidio dierum meorum, dierum, in- ^{quis longam}
 quam, praesentium qui praeteritorum ^{sibi pollicetur}
 & futurorum mediū sunt ac imperfecti ^{vitam que}
 nisi aeterni addantur, haud immeritò à ^{tam breuis est}
 terrenis qui ad aeterna accedere cupio ^{ut umbrae in-}
 reuocari peto, & ideò auidius appeten- ^{magini com-}
 da, quia In generatione, & gene- ^{paretur.}

rationem anni tui, id est sine fine
 principio duraturi. Non sunt ergo anni
 tui sicut dies mei, anni enim tui aeterni
 sunt: dies mei exigui, & transitorij, an-
 ni tui in aeternum permansuri: nam
 ipsi aeternitas sunt quae nihil quàm sub-
 stantia tua, nihil habens mutabile, nil
 praeteritum nilque futurum, & quia
 ex aeternitate procedis ideo sequitur,
 Initio tu domine terram fundasti,
 initio scilicet tēporis tu qui es sine tem-
 pore sine principio, & sine fine in aeterni-
 tateque immutabilis semper manens.
 Et opera manuum tuarum sunt
 cæli, Verbo enim tuo cæli firmati sunt:
 Nam quod verbo facis hoc etiam &
 virtute tua operaris, non enim corporeis
 membris distinctus es, Ipsi peribunt
 tu autem permanes, Tu enim sem-
 per stabis dans cuncta moueri, immu-
 tabiliter permanens, sed ipsi cæli qui in
 tempore verbo tuo firmati sunt non si-
 cut

cut

cut tu sed (verbo tuo iubente) peribunt,
peribunt, inquam, quo ad eorum quali-
tatem & si manserint in te manebunt,
quia solo tuo verbo perire possunt, Et
omnes sicut vestimentum vetera-
scent, omnes, inquam, tam caeli quam
etiam angeli & ceterae res mutabiles,
nisi eos verbo tuo seruares veluti vestis,
quae vetustate consumitur, deficerent,
& de nouitate in vetustatem accede-
rent tandemq; perirent, & ideo sequi-
tur, Et sicut opertorium mutabis
eos & mutabuntur, Caeli enim, qui
temporalia & cuncta mutabilia ope-
riunt verbo tuo moues, & sicuti eos cir-
culariter moues, ita solo verbi tui arbi-
trio si volueris totaliter mutabuntur &
ad nihilum reducentur & hoc ut sicut
bonitate & potentia tua ipsos creando
demonstrasti sic ipsos destruendo si pla-
cuerit potentiã ostenderes, Tu autem
idem ipse es, Tu, inquam, qui solus di-
F 4 xisti,

xisti, Ego sum qui sum, idem ipse es,
 & licet omnia ex te per te & in te sint,
 non tamen sunt quod ipse es, tu enim
 mutans es omnia & non mutatus, fa-
 ciens non factus mouens omnia sed im-
 mutabilis permanens, & ideo Anni
 tui non deficient. Anni tui, id est
 deitas tua sine sicut initio creabit & in
 generatione & generationem anni tui
 non deficiet quia ipsi eternitas tua sunt.
 Dum ergo domine dum tuam immuta-
 bilitatem tuamque eternitatem & mea
 creaturarum omnium mutabilem va-
 rietatem non solum extrinsecam sed in-
 trinsecam variamque vanitatem consi-
 dero nimirum ad te venire & tecum ha-
 bitare concupisco nec a desiderio frau-
 dari aut spe mea frustrari vel habita-
 tione tua priuari tristis diffido, imo le-
 tus sequentia Davidis verba audio,
 Filij seruorum tuorum habitabunt,
 ex hoc enim leta mihi oritur fidentia,
 filij

i Piorum ani-
 ma eternam
 adeptura es
 runt felicitas
 cum Deo
 qui eternus
 est & immu-
 tabilis.

filij seruorum tuorum, imitatores scilicet
Apostolorum & omnes qui pœnitentia
ducti & ab iniquitate tua gratia mû-
dati in eadē æternitate tua habitabunt
de quorum numero esse cupio, qui san-
ctorum filius non per carnalem propa-
gationem nec per generationem sed per
imitationem & operum bonorum ope-
rationem tua præueniente & subse-
quente gratia & tua misericordia co-
mitante existo. Scio enim quòd qui te-
cū habitare desiderat præsupposita gra-
tia tua & misericordia ab operibus bo-
nis sterilis esse non debet sed piè & iu-
giter ut intret in terram uiuentium ea
sequi necessarium est. Nonne & Ioseph
patrem suum Iacob in Ægyptum præ-
cessit? eiq; & fratribus suis dixit, Ego
præueni parare vobis escas, sic non
tantum præcedere debuerunt serui tui
Apostoli tui, scilicet & alij sancti sed
& eorum filij nos præcedere opus est,
id

id est opera nostra bona gratia tua & misericordia comitante parare epulas refectionis aeternae. Et semen eorum in seculum dirigetur, Semen enim bonorum operum meritum est, de quo scriptum est, Qui seminant in lachrimis, hic scilicet in via in qua mereri & demereri possumus cum exultatione mentent in caelesti patria, hoc, inquam, semen de quo fructus gloriae metitur in seculum dirigetur non à meipso, sed à te domine Deus dirigetur inquam, quia tua gratia media de bono in melius bonum opus in hoc seculo ascendet & demum semen eius à te in caelum directum & erectum ibi tanquam in horrea in aeternum conseruabitur. Da igitur mihi domine Deus da tua gratia & misericordia non meis meritis, & fac me ita hoc semen bene operando seminare ut inde fructum possim metendo percipere, da piissime domine & fac semen
istud

*istud ita in me per te fructificare & ad
te ita dirigere ut in te & in tua eter-
nitate sine fine valeam permanere &
cum sanctis tuis societatem habere in
secula seculorum. Amen.*

I N S E X T V M

P O E N I T E N T I A L E M

Psalmm oratoria
paraphrasis 6.

*Domine Iesu Christe fons
& origo totius pietatis &
gratia dñ ego sicut cervus
ad fontes aquarum ad te
venire desidero meñ recognoscens im-
perfectum & de me meaque virtute
propria diffidens ad tuae misericordiae
auxilium meaeq; miseriae refugium tan-
quam reus cum clamore & ex intimo
cordis suspirio clamando & suspirando
cordis affectibus confugio dicens,*

De